

3/2020

SMOLENICKÝ POSOL

FARSKÝ ČASOPIS
XX. jubilejný ročník
15. 9. 2020 na slávnosť
Sedembolestnej Panny Márie

✿ **ZOBOR ZDRAVÍ ZÁRUBY 8**
stála rubrika
Mons. Miloslava Mrvu

✿ **STO ROKOV OD NARODENIA**
Stanislava Slobodu SDB

✿ **ÚPRAVY A REKONŠTRUKCIE**
kostol v Neštichu

✿ **VENDELÍNEK V NOVOM ŠATE**
kaplnka pod Kalváriou

Hostom a slávnostným kazateľom tohtoročnej hodovej svätej omše bol smolenický rodák, otec Juraj Vittek.

foto Andrej Lančarič

Upratovanie Božieho chrámu Farský kostol Smolenice

Aj náš farský kostol potrebuje byť udržiavaný v čistote, aby sme sa na bohoslužbách cítili v ňom dobre.

V rámci nášho farského spoločenstva existuje deväť skupín ochotných žien, ktoré upratujú asi raz za dva mesiace. Mnohé zo skupín už vypadli, pretože im to zdravotný stav neumožňuje.

Chceli by sme poprosiť ďalšie ochotné ženy, ktoré už nemajú malé deti, chorých príbuzných a ostatné okolnosti im to dovoľujú, aby sa zapojili do tejto bohumilej akcie.

Ide o bežné práce ako napríklad. vysávanie kobercov v kostole, umytie lavíc, poutieranie prachu, pozametanie pred kostolom.

Kto by mal záujem, nech sa prihlási v sakristii kostola.

Pán Boh Vám to zaplatí!

Hodové spomienky

MIROSLAVA GREGUŠOVÁ

Hody sa slávia ako pamiatka na posviacku chrámu alebo spomienka na patróna kostola. Boli sprevádzané jarmokmi, rôznymi atrakciami a samozrejme aj hodovaním.

Na hody sa pripravovala celá dedina. Gazdinky upratovali, piekli, vyvárali. Upratovalo sa nielen doma, ale v celej dedine a najmä v duši. Rokmi sa čaro hodov niekam vytratilo. Určite nie u každého.

Ale možno to niektorí poznáte. Svätá omša, obed, koláč a je po hodoch. Preč sú časy, keď sme sa ako deti tešili na cukrovú vatu, kolotoče, niektorí na hodovú zábavu, návštevu rodiny, vystrelenú papierovú ružu. Do kostola sa išlo v najlepších šatách a vychutnávali sme slávnostnú svätú omšu. Bol to sviatok kostola, ale aj rodiny, priateľstva a spoločenstva v ktorom žijeme.

Nedávno som čítala pekné rozprávanie jedného pána o tom, ako

prežíva hody a čo pre neho znamenajú. Rozpráva o tom, ako sa všetci stretnú, spomínajú na tých, ktorí už nie sú medzi nimi, kto čo povystrájal, komu bolo zle na kolotočoch, kto z rodiny mal alebo má aké obľúbené hodové jedlo.

Popozerajú sa staré fotografie, zasmejú sa, ako kto vyzeral pred mnohými rokmi, pospomínajú sa ľudia a situácie, na ktoré sa už zabudlo. Potom sa hovorí o tom, ako sa každému žije teraz. Starosti, ale i radosti. No a popritom nechýba ani tá tradičná kačica a rezne. Ale veď aj to k hodom patrí. A tak im je spolu dobre.

Možno sa vám, ktorí už viacej pamätáte, zdá, že hody už nie sú to, čo kedysi. Ale verím, že tohtoročné hody ste si užili ako príjemnú oslavu chrámu a spoločenstva okolo vás. Možno ste vynechali kolotoče a cukrovú vatu. Ale tie duchovné hody celkom iste stáli za to!

EDITORIÁL

Prežívame obdobie bohaté na mariánske sviatky. Obidva naše kostoly sú zasvätené Panne Márii. Hoci tento rok sa nekonajú veľké púte, nebráni nám to navštevovať mariánske miesta. A nielen tie.

Chceli by sme vám dať dnes do pozornosti aj ďalšie miesto pripomínajúce kus histórie a úcty k svätým. Ak ste to ešte nestihli, pozývame vás pozrieť si obnovenú kaplnku sv. Vendelína.

V Neštichu v kostole sa viacmenej vďaka práci starších ochotných farníkov podarilo urobiť kus roboty. Tento rok uplynulo 100 rokov od narodenia smolenického rodáka Stanislava Slobodu SDB.

Blíži sa nám prvé sväté prijímanie, tento rok v nezvyčajnom čase, ale o tom nabadúce.

redakčná rada

Júlia Rakovská

KEĎ TU NIE SI JÚLIA RAKOVSKÁ

Pre Emi

-

Spomienky znova vracajú sa z poľa
a leto nechce zmeškať autobus.

I keď tu nie si, akoby si bola...

keď zavolám, tak zdvihni, aspoň skús.

-

Možno len vietor na bublinkách z mydla
premýšľa, čo mi odpovie.

Dnes už viem, slovám nenarastú krídla
a slzy liečia chvíľu, potom nie.

-

Dokončovanie plánovaných prác v Neštichu

DOMINIK MOLDA

SMOLENICKÝ
POSOL

Farský časopis Smolenický posol

vydáva Rímskokatolícky farský úrad
v Smoleniciach.

Redakčná rada:

Emília Bihariová (in memoriam),

Miroslava Gregušová,

Marianna Hudcovičová,

Darina Jajcayová,

Ján Jakubec,

Ivana Janáčková,

Vladimír Kiš,

Júlia Rakovská,

Ivana Štibraná.

Cenzor:

Vladimír Kiš.

S cirkevným schválením
Arcibiskupského úradu v Trnave
10. decembra 2013, č. 8976/13.
NIHIL OBSTAT.

V Smolenickom poslovi 2/2017 napísal vsdp. dekan Peter Šimko – Plán prác na kostole Nanebovzatia Panny Márie v Neštichu.

V priebehu rokov 2017 – 2019 boli vykonané práce, o ktorých sme vás v minulých číslach SP informovali.

Zostali práce na vstupnej časti interiéru a pod chórom kostola – odstránenie dreveného obloženia – omietkové výspravky – preložky elektroinštalácie – vymalovanie priestorov. Tieto práce boli vykonané v mesiaci júl 2020. Brigád sa zúčastnili p. F. Bartoš, p. E. Petrovič, p. P. Štibraný, p. V. Machala, p. V. Soos a p. D. Molda.

Nákup stavebného a maliarskeho materiálu bol zabezpečený z darov dobrodinco, z pokladničky na opravu kostola. Fyzické práce boli vykonané bez finančných nákladov. Občerstvenie zabezpečili manželky brigádnikov. Touto cestou ďakujeme za milodary a ochotu.

Čaká nás ešte vyhotovenie lavíc a výmena protihmyzových sietí na oknách.

Práce boli vykonané podľa pokynov Krajského pamiatkového úradu v Trnave.

(foto autor)

Zobor zdraví Záruby 8

MILOSLAV MRVA

Úvodom všetkým zasielam veľa srdečných pozdravov zo starobylej Nitry. V júli sme mali slávnosti našich dávnych svätcov, ktorí stáli pri kolíske kresťanstva u nás.

5. júla sv. Cyrila a Metoda,
16. júla sv. Andreja Svorada a
Benedikta
a 27. júla sv. Gorazda a spoločníkov.

Prosili sme týchto svätcov, aby sme dedičstvo otcov verne zachovali a vieru si udržali ako najvzácnejší dar.

Čím je pre nás Nitra, tým je pre našich západných susedov Velehrad. (foto iš)

A práve preto je viera najviac ohrozená a o to viac si ju musíme chrániť. Minule sme hovorili o najväčšom nepriateľovi, ktorým je **ateizmus**, zavrhnutie Boha, ale tiež **schizma** tých, ktorí sa odmietli podriaďovať Cirkvi.

Ale sú aj iné „vírusy“, ktoré oslabujú alebo až ničia vieru. Napr. **dobrovoľné pochybovanie** – odmieta považovať za pravdivé, čo Boh zjavil. Ale aj **nedobrovoľné pochybovanie** prináša **váhavosť**, ba viac, vedie až k zaslepenosti ducha.

Heréza, tvrdošijné popieranie pravdy, tiež **zúfalstvo**, že nedosiahne od Boha osobnú spásu, čo sa protiví Božej добрôte. Tiež **opovázlivosť** preceňuje seba, že sa môže spasiť aj bez Božej pomoci. Alebo **opovážlivé spoliehanie sa na božie milosrdenstvo**.

Sv. Augustín povedal:

„Boh ťa stvoril bez teba, ale ťa bez teba nespasí.“

Ďalej narúša vieru **lahostajnosť**, **nevďačnosť**, **duchovná lenivosť**, ktorá vedie až k odmietnutiu radosti, ktorá pochádza od Boha.

Vrcholom je **nenávisť voči Bohu**. Vieru veľmi ohrozuje **zvykovosť**, **tradičnosť**, čo je veľmi rozšírené. Hoci našou úlohou je, aby sme stále rástli vo viere, tu naopak prichádza úpadok, skrakuje, ba vynecháva sa modlitba, nečíta sa duchovná literatúra, časopisy, rozhlas, TV.

Čo by povedal anjel smolenickej cirkvi, pri vizitácii smolenickej farnosti? Aké by to bolo hodnotenie?

Stratila sa radosť a nadšenie z viery. A práve **vlažnosť** hasí horlivosť, ba už aj rodičia sú hasičmi horlivosti svojich detí. Však už si bol aj na prijímaní aj na birmovke a to stačí. Kde je začiatok duchovného života, hneď je aj koniec!

Sv. Ján Pavol II. sa spýtal pri návšteve Francúzska:

„Francúzsko, prvorodená dcéra Cirkvi, čo si urobilo so svojim krstom?“

Čo sme my urobili so svojimi sľubmi danými Bohu?

Prajeme si zdravie, dlhý život, čo je v poriadku, ale to je aj zodpovednosť. Kto viacej dostal, viac sa bude od neho žiadať, aby každým rokom rástol, zdokonaľoval sa, tešil sa z viery, ba bol rád, že sa môže s Bohom zhovárať, čerpať silu a životné nadšenie. Teda aby nám horelo srdce, prežaroval turečným oheň, ako sa spieva v jednej piesni mladých:

„Nech slnko svieti, kde si ty...“

Život je krásny, jedinečný, nepremárnime si ho, ako to vyjadruje aj tá misijná pieseň:

„Jedinú len dušu máš, prečo o ňu viac nedbáš? Keď ju stratíš, akú náhradu za ňu dáš?“

Pre závažnosť témy by som nabudúce upozornil, akú kvalitu má mať naša viera. Za radostnú a nadšenú vieru sa modlí

Miloslav spod Zobora

Do videnia v nebi!

„Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci, takto, že si vlažný, ani horúci ani studený, už už ťa vyplúvam z úst.“
(Zjv 3,15)

Salezián Stanislav Sloboda SDB

IVANA ŠTIBRANÁ, JÁN LANČARIČ

Stanislav Sloboda SDB zostáva v našich spomienkach ako jeden spomedzi kňazov staršej generácie, ktorí veľkú časť svojho aktívneho života prežili v totalite.

Tento rok uplynulo 100 rokov od jeho narodenia. Pripomenuli sme si toto výročie svätou omšou.

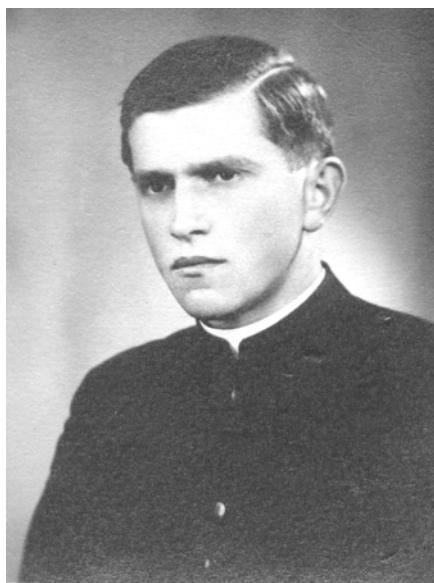
Pamätníci si vedia ešte vybaviť aj jeho rodinné korene. Otec sa volal Karol a mama Filoména, za slobodna Boháčková. Mal štyroch súrodencov. Všetci boli mladší od neho. Volali sa Bernardína, Ignác, Ján a Monika. Ani nie je prekvapujúce, že študent gymnázia v Šaštíne si vybral duchovnú dráhu saleziána.

Novicom sa stal v roku 1940. Z Hronského Beňadika poslali predstavení talentovaného rehoľníka na štúdiá do Turína, do saleziánskeho mesta v Taliansku. Študoval kresťanskú filozofiu. S kňazskou vysviackou to už nebolo jednoduché. Zložité povojnové roky a nástup totality na Slovensku spôsobili, že mohol byť vysvätený len tajne. Svätenie prijal v decembri 1950 od biskupa Róberta Pobožného.

Po „Barbarskej noci“ z 13. na 14. apríla 1950, keď boli rozpustené mužské kláštory. Stanislav bol v tom čase diakonom. Štúdium vo Sv. Kríži nad Hronom bolo prerušené. Keď odmietol vystúpiť z rehole, poslali ho na vojnu, resp. do pracovného tábora do Rokycian v Čechách. Jeho „kariéra“ pokračovala v Strašiciach a v železiarňach a oceliarniach v Kladne.

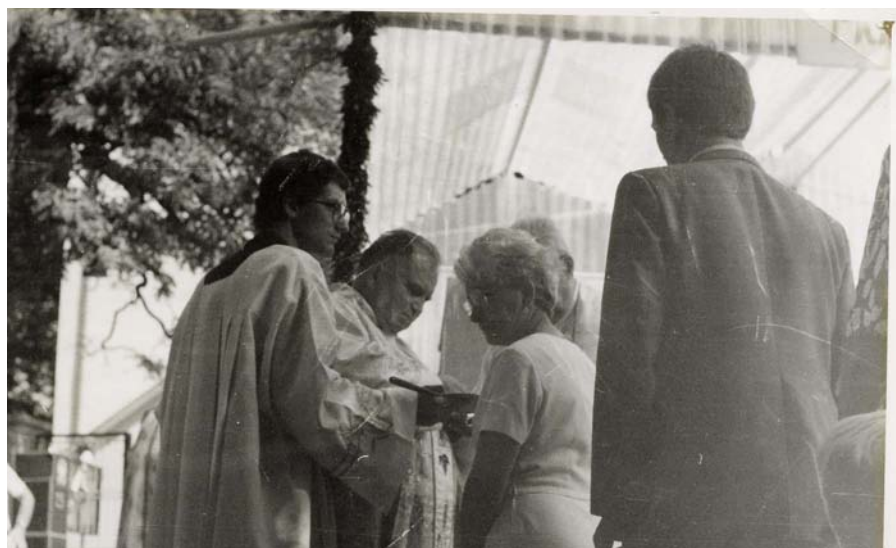
Práve z Kladna je aj príbeh, ktorý pripomenuli z príležitosti 100. výročia narodenia Stanislava Slobodu SDB jeho spolubratia saleziáni (Don Bosco dnes 4/2020, s. 26 – 27). Príbeh je napísaný ako osobná výpoveď Stanislava Slobodu SDB.

V Kladne vyrábali súčiastky do sovietskych lietadiel. Vznikol však problém. Lietadlá neprechádzali skúškou v Hradci Králové. Padali. Kladno bolo podozrivé zo sabotáže. Vznikla zložitá diplomatická situácia. Vedúci poveril rokovaním v Prahe Stanislava

Mladý bohoslovec mal určite iné predstavy o svojej pastoračnej činnosti, než to, že by mal kontorlovať súčiastky do ruských lietadiel.

(foto archív iš)

V roku 1990 mohli byť konečne primície aj v Smoleniciach.

(foto archív iš)

Slobodu ako kontrolóra. Tajný salezián bez straníckej legitimácie dostal všetky potrebné splnomocnenia a išiel rokovať s domácimi a sovietskymi dôstojníkmi a generálmi. Ako dôvod konštrukčnej chyby uviedol sovietsku ocel! Vzbudilo to pobúrenie, avšak po odobraní vzoriek a vykonaní testov sa ukázalo, že je to presne tak... Chyba bola v sovietskej oceli!

Stanko zachránil podnik v Kladne, svojho vedúceho a za odmenu dostal

motoriku JAWA 123. Či by jej darcovia mali radosť z účelu, na aký ju obdarovaný využíval, sa nevie. „Cestoval som ňou cez soboty a nedele na Klíčavu, kde nútene pracovali desiatky našich koadjutorov, alebo za chorými a starými spolubratmi do Semil či na Moravec. Každéj návšteve sa veľmi potešili,“ uvádza sa v časopise Don Bosco.

Kladno bolo jeho pôsobiskom až do roku 1969. Rečovú zdatnosť využil na pozícii dokumentaristu a tlmočníka vo Výskumnom ústave poľnohospodárskej techniky v Rovinke, kde bol až do dôchodku v roku 1981. Ďalšie roky venoval duchovnej správe saleziánov. Kňazskú službu mohol stále robiť len tajne. Sledovala ho Štátna bezpečnosť. Situácia sa zmenila až po roku 1989. Konečne mohol mať verejné primície v rodných Smoleniciach.

Jazykový talent uplatnil na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ako asistent latinčiny a taliančiny. Zomrel po krátkej a ťažkej chorobe v roku 1997.

Smoleničania mali možnosť zažiť „Stanka“ až v dôchodkovom veku, ale dobre naladeného kňaza s mladickou duchaplnosťou a sviežosťou, tak ako to je charakteristické pre don Bosca a jeho synov.

SLOVÁ

JÚLIA RAKOVSKÁ

S úctou

vdp. Stanislavovi Slobodovi SDB

-

Možno si iba túžil zdvihnúť kalich
a čerpal silu z tváre kohosi,
po kvapkách ani veľkých ani malých
na chladnom kove lesklom od rosy.

-

Ďalší deň čaká na podstatné mená,
schovaný v prítmí ako v hľadisku.
Občas sa mení, ale nepremieňa
a Boh mu je tak smutne nablízku.

-

Po rokoch znova na lipovú alej
dopadá živé vtáče tremolo.

A slová o krok bližšie ako ďalej,
možno že by ich ani nebolo...

-

Pamiatku zosnulého Stanislava Slobodu SDB sme si uctili pri sv. omši, ktorá sa konala 16. augusta 2020.

(foto iš)

Krv Kristova, zachráň nás

PETER JANIGA

Relikvia Kristovej krvi.

(foto tkkbs)

V čase nastupujúcej prvej vlny pandémie koronavírusu, sme s obavami zhladali do neistej budúcnosti. Pri vtedy platných obmedzeniach, výrazne zasahujúcich do všetkých oblastí nášho života, sme hľadali akékoľvek svetielko osvieženia a povzbudenia i pre svoj duchovný život.

Jedným z takých momentov bola vtedy pre nás aj správa, že dňa 20. marca 2020 sa uskutočnil let lietadla na palube s generálnym vikárom Nitrianskej diecézy a rektorom Baziliky sv. Benedikta v Hronskom Beňadiku – Mons. Petrom Brodekom s relikviou Kristovej Krvi, ktorou požehnával Slovensko. Až vtedy som si so zahalením uvedomil, akú vzácnosť máme

na Slovensku. Podľa všetkého ide o časť šatky svätej Veroniky, ktorú podala Ježišovi na jeho krížovej ceste a na ktorej jej on zanechal odtlačok svojej zakrvavenej svätej tváre. Relikviu dostalo pri príležitosti posvätenia kostola v roku 1483 opátstvo v Hronskom Beňadiku od kráľa Mateja Korvína I. ako cenný dar. Kráľ Matej I. dostal túto relikviu pravdepodobne od pápeža Pavla II. ako poďakovanie za pomoc v boji proti Turkom.

Pravosť relikvie potvrdil svojou návštevou v prvej polovici 19. storočia aj kardinál Alexander Rudnay (1829), ktorý sa postaral o obnovu monštrancie, o čom hovorí nápis na zadnej strane relikviára.

Je symbolické, že tak ako je Kristova krvavá obeta nášho vykúpenia spojená s Kalváriou, spája sa aj miesto uloženia časti jeho zakrvavenej šatky s miestom modlitby a obety rehoľníkov a rehoľníčok, ktorí tu boli internovaní po barbarskej noci z 13. na 14. apríla 1950.

Túto tzv. Akciu K nariadil Ústredný výbor Komunistickej strany Československa s cieľom zlikvidovať

mužské rehole. Miesto, ktoré komunisti nazývali charitným domovom, sa stalo takmer na 40 rokov koncentračným kláštorom pre mnohé rehoľné sestry z celého Slovenska.

Modliace sa a trpiace sestričky v Hronskom Beňadiku a kdekoľvek inde u nás nám tak svojou obeťou, bez ktorej by nám málo pomohli naše zvonice zväzky kľúčov, otvorili bránu ku slobode.

Návšteva tohoto vzácneho miesta a najmä chvíľka v prítomnosti trpiaceho Krista je naozaj silným povzbudením pre duchovný život.

Biskupský vikár Nitrianskej diecézy a rektor baziliky sv. Benedikta v Hronskom Beňadiku Mons. Peter Brodek požehnal 20. marca 2020 Slovensko relikviou Kristovej Krvi.

(foto biskupstvo Nitra)

Katechizmus! A čo s ním?

alebo od Márie Terézie k YOUCAT-u

IVANA ŠTIBRANÁ

Katechizmus počas totality
na Slovensku

Pri slove katechizmus sa možno viacerým vybaví sentimentálne spomienky na knižku s otázkami a biblickými príbehmi. Tvrdá väzba, neraz už aj dosť opotrebovaná, bola fádnej sivej alebo hnedej farby a príliš nelákala. Bola to však väčšinou jediná knižka, z ktorej celé generácie počas totality získavali náboženské vzdelanie a poznatky. Dostali sme ju na náboženstve a niektorí ju mali aj doma.

Čo je katechizmus

Katechizmus je súhrn učenia Katolíckej cirkvi. V dejinách sa takéto súhrny vytvárali podľa potrieb doby a s vývojom pedagogiky aj podľa toho, komu boli určené. Po Svätom písme je to azda najužitočnejšia „kniha“. Je to aj literárny žáner aj teologická metóda.

Katechizmus slúžil kedysi ako učebnica. Ale zároveň aj ako čosi viac. Ovládať katechizmus bolo pre našich predkov ako naučiť sa čítať a písať. Možno by sa to dalo prirovnať k súčasnej počítačovej gramotnosti. Dnes by sme povedali, že ovládať katechizmus znamenalo mať zvládnuté základné životné zručnosti.

Kaníziove katechizmy

Jezuita, učiteľ Cirkvi, sv. Peter Kanízus napísal katechizmus v 16. storočí. V čase reformácie chcel prispieť k obnove katolíckej viery. Napísal tri publikácie, jeden katechizmus bol určený pre študentov, obsahoval základné teologické pojmy. Druhý bol „ľudový“, určený na vyučovanie náboženstva. Tretí bol pre stredné a vyššie školy.

Bol to mimoriadne úspešný katechizmus. Už počas Kaníziovho života mal 200 vydaní a bol preložený do 12 jazykov. Po slovensky vychádzali tieto katechizmy od roku 1768 v drobných úpravách.

sv. Karol Boromejský

Práve koncily dávali popud k napísaniu katechizmu alebo jeho revidovaniu. Po Tridentskom koncile (16. stor.) bol poverený sv. Karol Boromejský, aby zostavil katechizmus. Je

Ponuka katechizmov je v súčasnosti už celkom bohatá.

(foto iš)

známy ako Rímsky katechizmus. V jeho úvode sa píše, že dôvodom jeho napísania je „podať pravú náuku katolíckej Cirkvi v čase, keď sú ľudia dezorientovaní a popletení.“

Sv. Robert Bellarmin

Katechizmy Krátka kresťanská doktrína a Širší výklad kresťanskej doktríny napísal na prelome 16. a 17. stor. Je to prvý katechizmus rešpektujúci osobitosti detského čitateľa. Písal ho ako dialóg učiteľa a žiaka.

Sv. Pius X.

V roku 1912 vydal pápež Pius X. Katechizmus kresťanského učenia. Používal sa v Taliansku asi 50 rokov. Mal vysokú filozofickú a teologickú úroveň. Zachoval zaužívanú formu.

V rokoch 1972 – 1990 bol vydávaný s obmenami náš „sivý otázkový“ Katechizmus. Učebnica rímskokatolíckej náboženskej výchovy. Štruktúra sa zásadne nemenila. Katechizmus mal dve základné časti: Katechizmus a Biblické dejiny. Katechizmus bol spracovaný vo forme otázok a odpovedí. Biblické dejiny formou biblických rozprávání. V závere bola časť o liturgickom roku, spoločné modlitby a štruktúra svätej omše.

Pred ním od roku 1949 vychádzal Rímskokatolícky katechizmus s biblickými výňatkami. Mal 13 vydaní. Texty už boli ovplyvnené cenzúrou, obsahovo bol chudobnejší. Bohatá vydavateľská činnosť pred vojny sa zastavila.

Systém otázok a odpovedí sa udržiaval od 19. storočia. S touto metódou sa celkom nerozišli ani súčasné katechizmy.

Katechizmus Katolíckej cirkvi

Druhý vatikánsky koncil si nestanovil požiadavku revidovať katechizmus. Avšak čas ukázal potrebu zostavenia univerzálneho katechizmu.

Stalo sa tak v roku 1985 na mimoriadnej biskupskej synode v Ríme z príležitosti 20. výročia ukončenia Koncilu. Koordinátorom sa stal kardinál Jozef Ratzinger poverený pápežom Jánom Pavlom II.

Katechizmus Katolíckej cirkvi (KKC) vyšiel v roku 1992 a jeho typické latinské vydanie v roku 1997. V roku 2005 vyšlo Kompendium KKC. Kompendium je zjednodušenou a sprehľadnenou formou KKC. Obsahuje „stručnejšiu a dialogickú verziu katolíckej viery a morálky“, ako o ňom uviedol kardinál Ratzinger. V čase, keď Kompendium vyšlo, bol už pápežom. Možno povedať, že súčasný KKC je jeho dielom, zohral pri jeho zostavovaní kľúčovú rolu.

YOUCAT

Projekt, ktorý vzišiel z prostredia mladých ako pomôcka hlavne pre mladých. Vznikol v Rakúsku, prvé vydanie v roku 2011 a odvtedy je preložený do viac ako 70 jazykov a má vyše 60 miliónov exemplárov. Prvotná verzia základného katechizmu YOUCAT má už ďalšie „vetvy“ – v tej istej edícii vyšla Príprava na birmovku, Čas na spoveď, DOCAT Sociálna náuka Cirkvi pre mladých, Modlitby pre mladých, Y-Biblia a najnovšie YOUCAT pre deti. Samozrejme YOUCAT môžu čítať aj dospelí. Má svoju webovú stránku a môžete si stiahnuť aj aplikáciu v anglickom jazyku, ktorá vám bude denne „dávkovať“ katechizmus.

Vlastne nie je dôležité, ktorý katechizmus si vyberiete. Ale aby ste si našli taký, ktorý vám bude, ako sa hovorí, šitý na mieru.

Kaplňka sv. Vendelína

Kaplňka pod Kalváriou je vynovená. Interiér bol vymalovaný, obnovené boli časti oltára a pôvodný obraz nahradila nová malba.

Stalo sa tak zásluhou pána **Mariána Hornáčka** a jeho pomocníkov, ktorých dokázal zorganizovať. Prispením obce na materiál bolo možné kaplnku čiastočne obnoviť. V prácach sa ešte pokračuje.

Pri vstupe bola inštalovaná mreža a kaplnku si tak môžu obzrieť aj ľudia, ktorí idú okolo.

Posviacka bola naplánovaná na september, avšak vzhľadom na karanténne opatrenia sa bude konať v náhradnom termíne.

Vďaka všetkým ochotným pomocníkom!

(foto iš)

Nepojkojný jazyk plný smrtiaceho jedu

Nadávaš? Si vulgárny? Počúvaš dobrovoľne hrubú reč? Vysedávaš v kruhu rúhačov a na cti utrhačov?

Len občas? Je to teraz moderné? Chceš byť trendy free, cool, in? Nechceš byť iný, nechceš trčať z radu? To diablove úplne stačí.

Potom sa korčuľuješ na veľmi tenkom ľade! Všetkými slovami dávame život svojim myšlienkam, ktoré sa cez slová pretavujú do skutkov. Myšlienka je počiatok každej akcie. Sila vyslovenej lmyšlienky je veľká.

Všetko, čo si v našich hlavách vymyslíme, má potenciál sa uskutočniť. Preto si nemyslíme, že nadávky sú výnimkou! Každé jedno hrubé slovo má svojho démona, tak isto, ako milým slovom voláme anjelov, tak sa k nám pri nadávkach zlietajú aj temné sily. Nečudujme sa potom, že sa nám naraz akosi nedarí. Čo už, veď si zahreším a aspoň trochu sa mi že ulaví, no nie? Ej, veru že nie! To je len čistý podvod samotného diabla. Zoberie nám životnú – Božiu silu, s ktorej počas života čerpáme, a kúsok z našej vlastnej božej sily nám hneď podho-

dí naspäť, aby sme sa akože chvíľku cítili fajn, no okamžite tú ostatnú zožerie a silnejší sa vrhá do ďalšieho, ešte väčšieho zla medzi ľudí. A my sme smutnejší, chorľavejší, ustráchanejší, boľavejší, utrápenejší, závistlivejší atď. Preto potrebujeme o to viac Božej lásky, spása našej večnej duše závisí na Ježišovi, na živej Eucharistii, ktorú nám ponúka každý deň pri svätej omši, na Ježišovej ochrane a pomoci.

Nedajme sa preto mýliť čertom rohatým! Nepočúvajme jeho našepkávanie zahreš si, veď sa ti ulaví...

Je to čistý klam a blud! Neulaví sa nikomu, ba naopak, o to skôr odpadneš od viery, nádeje a lásky o to skôr duchovne zomieraš. Hrubé slová sú odpadky! Ešte aj ľudí okolo seba špiniš svojím odpadom, keď nadávaš, hrešíš alebo preklínaš. Dokonca diablove dielo je tak prešpekulované, aj keď iba počúvaš tú novú pesničku Terezy Kendlovej – Ve fronte na sny – stávaš sa nosičom preklínania a dobrovoľne sa stávaš služobníkom samotného satanáša, keď si spievaš sám od seba všetky

tie vulgárne piesne, či iné hrubé texty známych reperov a iných slávnych spevákov. POZOR na to kresťania – katolíci! My sme pokrstení v mene Ježiša Krista, to značí, že patríme Kristovi a máme nielen právo, ale i povinnosť myslieť, hovoriť a konať ako sám Ježiš Kristus.

Preto teda, keď toto vieme, myslíme, hovoríme a konajme tak, ako slúbili naši rodičia a krstní rodičia pri našich krstoch, že budú naše životy: Bohu na slávu, nám na spásu, iným na radosť a svetu na osoh.

Moderný človek človek novej generácie nenadáva, nepreklína, ale naopak, žehná všetkých a všetko.

Lebo už naši predkovia odpozerali zo života, že kto čo sadí, to aj bude žať. Tak nech sú naše sadenice len dobrota, milosrdenstvo, pokoj, radosť a hlavne láska, láskavosť a všetky ostatné dobré dary od nášho nebeského Otca a Ducha svätého. Amen.

Na víťazstvo lásky, priatelia!

VZDIALENÍ BLÍZKI ALEBO BLÍZKI VZDIALENÍ? PRIPRÁVILA DÁRIA JAJCAYOVÁ

Problém izolovanosti dnes môže mnohým spôsobovať problémy. Mať fyzický odstup však nemusí znamenať odmietanie blízkych. Pointa tohto príbehu je v odlíšení toho, čo je egoizmus, z ktorého plynie strach o seba, a čo je láska k blížnemu, ktorá iného človeka chráni, keď sa od neho izoluje. Príbeh je z roku 1941.

RADY STARÉHO DIABLA MLADŠIEMU

(C. S. LEWIS)

Mladý diabol: „Ako ste dokázali poslať toľko duší do pekla?“

Starý diabol: „Cez strach!“

Mladý diabol: „Dobrá práca! A čoho sa báli? Vojny? Hladu?“

Starý diabol: „Nie... Choroby!“

Mladý diabol: „Neochoreli? Nezomierali? Neexistoval liek?“

Starý diabol: „Ochoreli. Zomreli. Existoval liek.“

Mladý diabol: „Nerozumiem tomu...“

Starý diabol: „Náhodou uverili, že jediná vec, ktorú by si mali za každú cenu udržať, je život!!! Prestali sa objímať... Prestali sa navzájom pozdravovať!!! Zanechali všetky ľudské kontakty... Nechali všetko, čo ich robilo ľuďmi! Zostali bez peňazí. Prišli o prácu. Oni si však radšej vybrali strach o svoj život, aj keby nemali chlieb na jedenie. Verili tomu, čo počuli, čítali v novinách a slepo verili, že čítajú pravdu. Vzdávali sa slobody. Už nikdy neodišli z domu. Nikam nešli. Už nikdy nenavštívili priateľov a rodinu. Celý svet sa zmenil na obrovské väzenie s dobrovoľnými väzňami. Prijali všetko!!! Toto všetko, aby prežili ďalší nešťastný deň... Nežili, zomreli každý deň znova a znova! Bolo až príliš jednoduché vziať ich nešťastnú dušu!“

Rok Božieho slova sa blíži do finále IVANA ŠTIBRANÁ

Rok Božieho slova v Cirkvi ukončíme 30. septembra 2020 na sviatok svätého Hieronyma. Tento rok uplynie 1600 rokov od jeho smrti. Je to jeden z troch dôvodov vyhlásenia Roku Božieho slova. Ďalšie dôvody sú: 50. výročie Katolíckej biblickej

federácie a apoštolský list Svätého Otca Františka „Aperuit illis“ – „Otvoril im myseľ, aby porozumeli Písmu“ (Lk 24, 45). Pápež v ňom vysvetľuje veľký životný význam Božieho slova.

V našej farnosti sme začali rok nádejne a s nasadením. Plán prečítať tento rok spoločne celú Bibliu, nám však skrížili karanténne opatrenia. Veríme, že opäť príde čas a budeme sa môcť s rovnakým a možno aj väčším nasadením začítať do Božieho slova. Nebráni nám to však brať do ruky Sv. písmo, čítať, modliť sa a možno aj študovať. Okrem rôznych prekladov, sú dnes v knižkectvách dostupné aj rôzne komentáre, výklady, mapy, slovníky...

Sv. Hieronym dokonale ovládal gréčtinu a latinčinu. Bol aj vynikajúcim rečníkom. Vo sne dostal vnuknutie čítať Sv. písmo. Tento Boží impulz bol taký silný, že už nechcel čítať žiadnych pohanských autorov a ponáral sa len do Božieho slova. Osvojil si postupne aj hebrejčinu. Jeho kajúci a prísny život mu vytváral ideálne podmienky, aby splnil poverenie pápeža, zrevidovať latinský preklad Biblie. Hebrejské a aramejské rukopisy prekladal do latinčiny. Spolu s opravenými textami Nového zákona je dnes tento preklad známy ako Vulgáta. Okrem prekladov, sú známe aj jeho výklady sv. Písma. Pápež Bonifác VIII. ho v roku 1295 vyhlásil za učiteľa Cirkvi.

Krsty

- 16. 5. Eliška Bučeková
- 13. 6. Alexander Izakovič
- 27. 6. Hana Trnková
- 28. 6. Melánia Chrválová
Michal Púchly
- 4. 7. Júlia Rožičová
- 12. 7. Emma Opalková
Vladimír Beňák
- 19. 8. Nikolas Jakub Banár
- 30. 8. Tamara Hornáková
Tomáš Petrovič
- 6. 9. Sára Červená
Šimon Žembery

Sobáš

- 6. 6. Milan Juranko (S) a
Simona Lapáková (S)
- 24. 7. Marek Strelčík (PN) a
Michaela Zelenská (S)
- 29. 8. Dominik Pisarovič (S) a
Laura Repová (S)

Pohreby

- 12. 6. Rudolf Rábara (80 r.)
- 24. 6. Július Koncsek (74 r.)
- 4. 7. Vladimíra Gregušová
r. Maršíková (91 r.)
- 10. 7. Mária Olbřímková
r. Indrichovičová (86 r.)
- 23. 7. Pavol Novák (65 r.)
- 29. 8. Cecília Stelmachová
r. Fuknová (79 r.)
- 11. 9. Amália Slobodová
r. Brázdovičová (81 r.)

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie je liturgicky zaznamenaný od 15. storočia, pre celú Cirkev od roku 1814 (Pius VII.)

Sedem bolestí Panny Márie:

1. Simeonovo proroctvo, ktoré predpovedalo osud jej Syna.
2. Útek Svätej rodiny do Egypta.
3. Strata dvanásťročného Ježiša v chráme.
4. Stretnutie Matky so Synom na krížovej ceste.
5. Ukrižovanie Ježiša Krista.
6. Prebodnutie boku Ježiša kopyou (alebo sňatie s krížom).
7. Pochovanie Ježiša do hrobu.